

[Nina Andersen.]

som det er erkendt i andre lande, ske ved annonceindtægter, gennem reklame. Jeg gav ved første behandling udtryk for mit partis standpunkt til en sådan reklameradio. Vi er fortsat af den mening, at det vil have uønskede virkninger for Danmarks radio. Jeg er her fuldstændig enig med Berlingske Tidende, som i går skrev, at der ikke synes at være nogen påtrængende nødvendighed for at foretage en ændring af den nuværende ordning, altså dette, at Danmarks radio har eneret på udsendelserne.

Jeg vil dog gerne yderligere knytte nogle bemærkninger til dette problem omkring reklame i radio og fjernsyn — det er vel navnlig det sidste, som for tiden tiltrækker sig interessen. Det ville være virkelighedsfjernt, om man ikke erkendte, at mulighederne foreligger for, at reklamepåvirkning fra udenlandsk fjernsyn vil kunne nå danske modtagere; allerede nu sender Flensborg reklamer, og den del af de danske seere, som kan tage Flensborg, kan altså nyde dette. Større interesse har det vel at få klarhed over, hvordan indstillingen til dette problem er i vore nordiske nabolande. Vi ved, at Finland for overhovedet at få påbegyndt et fjernsyn har måttet træffe aftale med et reklameselskab om at sælge sendetid til dette selskab. Det er den økonomisk vanskelige situation i Finland, som har ført dette med sig. Vi ved, at spørgsmålet om reklameudsendelser i svensk fjernsyn har været rejst i den svenske rigsdag, hvor et flertal imidlertid afviste tanken; men nogen fællesdrøftelse af problemet på nordisk basis er ikke foretaget. Der foreligger nu til Nordisk Råds næste session et forslag, som bl. a. er underskrevet af 5 medlemmer af dette ting repræsenterende de demokratiske partier. Dette forslag munder ud i en henstilling om, at Nordisk Råd vil anbefale regeringerne i fællesskab at undersøge og derefter i samforståelse at afgøre spørgsmålet om reklame i fjernsynet. Jeg synes, det ville være hensigtsmæssigt, om Nordisk Råd vedtog denne henstilling, og det vil være naturligt, at man forbeholder sig sin endelige stilling til dette problem, indtil resultatet af en sådan eventuel undersøgelse foreligger.

Jeg vil gerne knytte nogle bemærkninger til det i betænkningen indeholdte ønske om,

at der i en vis udstrækning kunne indføres offentlighed i radiatorådets forhandlinger. Der er allerede en vis praksis her, idet den nu-gældende forretningsorden for radiatorådet i § 3 fastslår, at en sag frit kan omtales, når den er afgjort i radiatorådet, idet der dog er undtagelser for visse personspørgsmål. Der er altså mulighed for, at radiatorådets medlemmer kan komme til at vedstå og tage ansvaret for de standpunkter, de har indtaget. Men antagelig vil en større grad af offentlighed være nyttig, om man kunne finde den rette form. Man må på forhånd være klar over, at f. eks. fuld transmission af radiatorådets møder næppe kan gennemføres. Der behandles en række sager af en så personlig karakter, at transmission af deres behandling ville være ubillig, og barberede udsendelser ville næppe tilfredsstille og sikkert hurtigt kede. Men når dette er sagt, vil jeg gerne understrege det ønskelige i så megen offentlighed som muligt.

I forbindelse med forretningsordenens ordlyd påpeger udvalget betydningen af, at der består en nær kontakt mellem radioens ledelse og medarbejderne. Det vil jeg gerne på mit partis vegne understrege. Radiofonien har jo en meget varieret medarbejderstab: teknikere, kontorfolk, administratorer, musikere og andre kunstnere, idéfolk og producere, d. v. s. dem, der skaber en udsendelses endelige form. Der kan for mange af disse medarbejdere synes at være langt til ledelsen, når kommandovejen skal følges, og den må nok følges, men der vil sikkert kunne skabes en nærmere kontakt ved de nylig fastsatte 4 årlige møder, igennem samarbejdsudvalg og ved det årlige beretningsmøde for hele personalet. Nu må man erfare, hvorledes dette virker, og bliver det ikke tilfredsstillende for medarbejderstaben som helhed, vil det være ønskeligt at søge nye veje for den nødvendige kontakt mellem ledelsen og medarbejdere.

Lad mig til slut om forholdet mellem radio og fjernsyn, et spørgsmål, som udvalget også har drøftet, sige, at det er klart, at dette problem tiltrækker sig stigende opmærksomhed særlig på grund af fjernsynets hastige vækst. Udvalget udtaler — og heri er mit parti enig — at dette forhold formentlig vil gøre det påkrævet i løbet af de nærmeste år at tage hele radioordningen op til en gennemgribende revision og eventuelt